

בית חמר

רחל ענבר

ובית לי לבנות.

דכני צעצועי מלהטים.
אשוב.

הגבעול היבש

השדות שנקטו ביום לקתך
בשלו.

יקדו בנהב שבליים מלאות.
בבדה משאת מלאותם הדמומה —
ניפרצו.

שפכו קארץ ורציהם
מצפים לנשיאים נרום.

והגבעול

גבעול הקש היבש הנזהב
עוד חי את חיו

עוד נצה וקיפוחו היסה הגונעת.
חמס צהרי תמוזים לוקטים וטובים
עוד אקד.

עוד אקד

עוד אקד

בטרם יחדל.

בטרם סצר סתו יצנה העולם לנקטים.

בואו הטורפים

בואו הטורפים!

לבואך לא אשא עוד תפלה
מראש כל גבעה.

כסותי הלוקטת

מגופי הבוצר אקצע.

בחמי הזעק

אתן לטורפים

ואת דמי הגלמוד אצן

בצל עץ בענן.

כי שכה צפור לקנה

ושועל למאורתו.

שב ענן אל ים

מרגוע בו מצא

הרנה מטר שדה

ונכטים כרא — —

ואתה

הכמתה

אמרק:

לו תחכי לי

עד ימלאו ימי הנדודים והדרך.

עד אליך אשוב —

בית חמר אבנה לך

מצרך אגדר:

גסן תאנה ונות

אשע לך.

אאמצך אל לבי

ואת בני ברחמך אשתל —

רעה — —

רעה משלחת אהובה

ידיך גדולות.

מלאות גברותך בן סיה ורועפת.

ידיך טובות —

לו עמד העולם מלכת!

ועמדנו גם אנו.

ועמדו הדרכים.

נאני ואמה

את בית החמר אז בונים

ונוטעים אלנות ואוקלים את פרכים

ורואים בנריחת החמה — —

הנה צוחק תלמל ארמון שלך בזיו השמש.

ענן לוקד את מבטך העז.

גומאות נעליך צפר הדרך

שואפות מלונות נקר בשרב

ובשמן ותיקן של נשים נכריות.

ירקים צהרי יומך.

פורץ לשדה ומזמר בידך הכלואה בכפי.

ואותך הוא נושא הרסק מאתי.

לו אגע בך עוד הפעם.

עוד לי בשך הנלפת בין אצבעות.

אך לא נחלה לי בלבך אשר הפך לזמר

לשיר נרקות פורה בין השדות.

יום לך רעי.

אשא את תרמילך.

לא צת לך ללוש בחמר

שירים

אתה לא שבת אלי
לא בנית את בית החמר
במקום שם פרוצה המלונה.
לא נתת לי בן ברחמי הצחים.
לא שכבת עמי בתם אהבה.
לא אספת דמי מצלצף נקרע.
והוא שומת וקורא בשמך.

בואו אלי, הטורפים!

חלום

חלום חלמתי —
כי שבה צפור לקנה
ומצאה בו מרגוע.
ולחם לנפשה מצאה לשבע
ומשב וטרן — וקין לא תם
ועפים גוזלים בצקבות אמותם —

חלמתי חלום
כי שבת לבית החמר,
נושב ואוחז ומטה ונקצר.
ואמרתי:
אכן, רציה, מה טובו חיי בבייתנו,
אמן ברציה, הבה אשתל בך את קננו,
אמן ברציה, מה גשלו ונראה הערבה בקנינו —
ואמרי אמן.

פתחתי את פי — לא אדע אסגננו.
פרתה מלתי — ומי ישיבנה?
רעד בי לבי — כיצד ארגיענו,
איך אפתנו לך למתת?

לקחת ידי ולא אשיבנה.
טמנת ראשי בחיק חלומנו,
שתקת אלי את כל המלים הטובות
ושבו אלי התקוות
מצפות למטר.